

Motion till riksdagen 2009/10:A306

av **Lena Hallengren (s)**

Deltidsarbete

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om deltidarbete och deltidsstämpling.

Motivering

Alla som arbetar betalar en rejäl avgift i a-kasseavgift varje månad. Om dagen kommer då man blir av med sitt arbete innebär det omställning på många sätt. Ekonomiskt, socialt och personligt. Helt plötsligt rycks marken undan, de sociala kontakterna försvinner, en stor omställning börjar. Finns det utbildning som ger jobb, kanske en längre utbildning som innebär skuldsättning, kanske långpendling till familjen för jobb på annan ort.

Att ha en fot på arbetsmarknaden är enbart positivt, även om det är på deltid. Det visar att man är intresserad, att man "tar det jobb som finns", att man inte lutar sig tillbaka och lever på a-kassa. Kanske finns det ett halvt löfte om att få gå upp i arbetstid.

Men det är något som inte stämmer. Den som är helt arbetslös kan vara det med ersättning upp till 300 dagar. Men den som hittar ett deltidsjobb och därmed är deltidarbetslös får stämpla endast 75 dagar. De har betalat till samma försäkring och gör förhoppningsvis samma ansträngningar att komma tillbaka till arbetsmarknaden.

När man samtidigt ser uppgifter från Riksförsäkringsverket som visar att sju av tio arbetsgivare sällan eller aldrig nyanställer arbetstagare som är över 50 år inser man dilemmat. Att som 55-plus bli av med jobbet och hitta ett nytt är bevisligen inte enkelt. Utbildningsmöjligheterna är klart begränsade då det inte finns någon möjlighet till studielån.

Att hitta ett deltidsjobb med fasta tider eller som vikarie borde uppmuntras snarare än som idag – bestraffas. Förhoppningen är naturligtvis att anställningen förr eller senare omvandlas till en heltid. Men det är inte mycket tid

Fel! Okänt namn på

för omställning. Den som vikarierar 2 dagar i veckan får efter 75 dagar (15 veckor) inte stämpla mer utan tvingas bli helt arbetslös för att på heltid stå till arbetsmarknadens förfogande. Samtidigt har man inte rätt att tacka nej till jobb. I väntan på heltidsjobbet är alternativet som står till bud att fortsätta hoppa in i verksamheten men med en minimal inkomst som följd med troligt socialbidrag som komplement.

Det måste alltid vara bättre att arbeta deltid än att inte arbeta alls. Den som betalar till en försäkring har rätt att få ersättning när villkoren för försäkringen uppfylls – arbetslöshet. När samhället gör bedömningen att längre utbildning inte är en rimlig investering p.g.a. ålder behöver man se på deltidsarbete som en möjlighet att vara kvar på arbetsmarknaden.

Stockholm den 2 oktober 2009

Lena Hallengren (s)